

Democrația muncitorească, revoluționară, izvor de inspirație, temă majoră a creației literar-artistice

Întregul set de probleme privind perfecționarea activităților socialiste, înnoirea structurilor și formelor de conducere, crearea, aprofundarea și extinderea sistemului democrației noastre muncitorești, revoluționare, creșterea gradului de participare a maselor, a tuturor celor ce muncesc la conducerea treburilor obștești, a întregii societăți, precum și soluțiile acestora, corespunzătoare condițiilor, specificului și stadiului de dezvoltare proprii țării noastre, vizînd, pe scurt, propășirea patriei pe temeiul democrației socialiste, intensificarea contribuției românești la creșterea prestigiului socialismului în lume, au fost abordate cu cea mai înaltă competență și, firește este să subliniem acest adevăr, cu prioritate în raport cu preocupări asemănătoare ale altor partide și țări, de către Partidul Comunist Român, de către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, încă de acum douăzeci și doi de ani, o dată cu istoricul Congres al IX-lea.

La baza sistemului democrației noastre socialiste, partidul, secretarul general al partidului au așezat conceptul, de amplă cuprindere a realității, al democrației economice. Dezvăluirea, evidențierea triplei calități a oamenilor muncii, de producători, beneficiari și de proprietari ai mijloacelor de producție, ai întregii avuții naționale, crearea cadrului economic, juridic, organizatoric al proceselor autoconducerii și autogestiuinii la nivelul tuturor unităților socialiste, concomitent cu perfecționarea rolului planificării ca instrument principal al statului pentru asigurarea balanței economice echilibrate, corespunzătoare fiecărei etape de dezvoltare a țării, determină afirmarea tot mai puternică a capacităților gospodărești, a simțului de răspundere ale fiecărui colectiv pentru gestiunea rațională și sporirea continuă a acelei părți din avuția națională față de care se manifestă ca proprietar colectiv, ale clasei muncitoare, celorlalte categorii de oameni ai muncii pentru dezvoltarea în ritmuri înalte a întregii economii, în primul rînd în domeniul esențial al racordării acesteia la parametrii revoluției tehnico-științifice și ai noii revoluții agrare.

Aceleași principii conduc și sistemul românesc al democrației sociale și culturale. Partidul, legislația creată după Congresul al IX-lea la inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu au fundamentat drepturile și libertățile oamenilor muncii, firește însoțite de necesitatea respectării de către fiecare a obligațiilor față de societate. Dreptul la o viață demnă, liberă, civilizată, care corespunde dreptului la muncă și obligației de a munci, necesitatea respectării de către toate instituțiile și toți cetățenii a legalității socialiste, a intereselor justificate ale fiecărui om, conform principiilor eticii și echității socialiste, dreptul la învățămînt, la obținerea și perfecționarea unei înalte pregătiri profesionale, la însușirea valorilor culturii naționale și universale, dreptul oamenilor muncii, ca proprietari ai mijloacelor mass-media, la informare tot mai profundă și mai bogată, dreptul naționalităților conlocuitoare la folosirea limbii materne și la dezvoltarea valorilor spirituale proprii, în contextul creării și afirmării tot mai puternice a culturii socialiste unice, dreptul tuturor cetățenilor la ocrotirea de către societate a sănătății, a familiei, a copiilor, concomitent cu datoria fiecăruia de a purta de grijă naturii, familiei, propriei sănătăți, dreptul la utilizarea tot mai bogată în conținut a timpului liber, aceste drepturi garantate prin Constituție își găsesc materializarea prin cadrul creat pentru întreaga viață social-culturală. Rodnica activitate a organismelor și instituțiilor acestui domeniu au o maximă semnificație pentru afirmarea oamenilor nu doar ca „spectatori” și receptori ci și ca actanți și creatori ai unei vieți spirituale tot mai bogate, pentru apropierea treptată de țelul de ultimă instanță al comunismului, care este dezvoltarea multilaterală a personalității umane, manifestarea tuturor capacităților creatoare ale acesteia, apropierea tot mai deplină a fiecărui om de propria sa esență umană.

Pe linia deschisă de Congresul al IX-lea, linie a criticii pseudogîndirii dogmatice, linie a gîndirii despre fenomenele în schimbare nu după rețete date odată pentru totdeauna ci potrivit însăși esenței schimbării permanente, linie a înfrîngerii vechului și a promovării noului, a promovării consecvente a valorilor socialiste și a descurajării nonvalorilor, pe baza studierii aprofundate a expre-

rienței proprii și a celeia a altor forțe revoluționare, Congresele X—XIII ale partidului, Conferințele Naționale, plenarele Comitetului Central, sesiunile Marii Adunări Naționale, congresele oamenilor muncii din diferite domenii de activitate, expunerile, rapoartele și cuvântările tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii au fundamentat conceptul politic și realitatea democrației noastre socialiste, muncitorești, revoluționare, sistem de o mare originalitate al înfăptuirii procesului revoluționar continuu și construcției socialiste de către popor și pentru popor sub conducerea partidului comunist. Coordonatele politice esențiale ale acestui sistem constau în activitatea de înaltă răspundere a tuturor organismelor democratice, ca exponente ale proprietarilor avuției naționale, în sincronizarea tot mai armonioasă a activităților din toate domeniile, în afirmarea pe căi tot mai ample a democrației directe, legitatea de bază a democrației socialiste fiind, fără îndoială, creșterea rolului conducător al partidului, exponentul cel mai autorizat și cel mai avizat al intereselor poporului și ale patriei, centrul vital al națiunii noastre socialiste.

Izvorul de neseccat al democrației noastre muncitorești, revoluționare este unitatea moral-politică a întregului popor, a tuturor cetățenilor patriei, indiferent de naționalitate, în jurul partidului, unitate care nu e dată o dată pentru totdeauna ci trebuie mereu consolidată, colaborarea în muncă și luptă a oamenilor muncii, fie că sînt sau nu sînt membri de partid, comuniștilor cerindu-li-se, firesc, să fie primii în muncă, primii acolo unde se impune afirmarea spiritului de răspundere, a abnegației, probate acestea prin competență, prin fapte, prin lucrul bine făcut. Democrația noastră muncitorească, revoluționară, ca ideal și, tot mai mult și în realitate, este și se cuvine să fie însuși umanismul revoluționar în acțiune.

Perfecționarea democrației socialiste este, așa cum subliniază nu o dată tovarășul Nicolae Ceaușescu, o sarcină primordială, mereu la ordinea zilei, pentru prezent și pentru viitor, condiția afirmării spiritului de răspundere, a lichidării manifestărilor de indiferență, de apatie, a muncii de mintuală, condiție a creșterii prosperității materiale, temelie a independenței și suveranității naționale.

*

Prin însăși apartenența sa la sfera valorilor spirituale, prin însuși conținutul său „natural” care este umanismul, creația literar-artistică nu putea să nu fie profund sensibilizată, profund marcată de aceste idei, concepte, procese revoluționare.

În acest context, în anii care au trecut de la Congresul al IX-lea, respingînd teoria dogmatică a „luptei dintre bine și mai bine”, creația dramatică, artă a exprimării teatrale a contradicțiilor din societate, a conflictelor dintre nou și vechi, a raporturilor de opoziție dintre valoare și nonvaloare, și-a regăsit drumul spre îndeplinirea misiunii ei organice, care este însăși condiția ei de existență și dezvoltare, aceea de a „măsura”, cu fiecare operă nou creată, distanța dintre ideal și real, dintre schimbare și rutină, dintre creație și inerție, așadar și dintre cuvinte și fapte, de a promova cu obstinație idealul deplinei unități între vorbe și fapte.

Scriitorii, dramaturgii de real talent și vocație autentică au scris drame, tragedii, comedii, satire puternice, preocupîndu-se din ce în ce mai profund de cunoașterea adevărului vieții, de exprimarea acestuia în imagini convingătoare, expresive, care să nu poleiască și să nu înnegrească realitatea, au panoramat aspecte dintre cele mai diverse ale proceselor revoluționare care au schimbat din temelii societatea românească în ultimele decenii, în acest secol, pledoariile fierbinți pentru adevăr, dreptate, cinste, pentru demnitatea umană.

Dar, tema aceasta este nepuizabilă. Și datoriiile dramaturgilor față de procesele atât de vaste și atât de novatoare ale perfecționării democrației noastre socialiste sînt încă mari. Aceasta este o temă care va înflăcăra multă vreme imaginația, forța creatoare a dramaturgilor. Pentru că „socialismul și democrația sînt de nedespărțit”.

Conexiunea dintre democrație și creația dramatică este atât de profundă încît se poate spune că gîndirea și practica socialistă a democrației sînt componente sine qua non ale investigării realității în termenii dramaturgici.

Deoarece, pentru democrația socialistă, printre ale cărei expresii se numără și creația literar-artistică de inspirație socialistă, patriotică, revoluționară, omul este suprema valoare.

Theodor MĂNESCU